

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการตอบแบบสอบถามในบทที่ 4 เกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อนิตยสารสตรีของสตรีไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 ราย พบว่าเป็นผู้ที่เคยซื้อนิตยสารสตรี 450 ราย นอกนั้น เป็นผู้ที่ไม่เคยซื้อนิตยสารสตรีเลย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพลูกจ้าง พนักงานบริษัท และมีรายได้ระหว่าง 2,000-4,999 บาท ซื้อนิตยสารสตรีแบบเป็นครั้งเป็นคราวในสัดส่วนที่มากกว่าการซื้อเป็นประจำ ซื้อเป็นครั้งเป็นคราวเพราะลงเนื้อหาสาระตรงกับที่สนใจ โดยมีอีทอ ขวัญเรือน เป็นอีทอที่นิยมซื้อเป็นประจำ เป็นคราวมากที่สุด

สำหรับอีทอนิตยสารที่ผู้บริโภคซื้อเป็นประจำมากที่สุดคือ ขวัญเรือน เพราะเป็นอีทอที่ราคาไม่แพง เมื่อเทียบกับอีทออื่น และมีเนื้อหาสาระในคอลัมน์ต่าง ๆ พอติดกัน ส่วนใหญ่ไม่มีโครงการจะซื้อนิตยสารสตรีแบบเป็นประจำเพิ่มขึ้น แต่สำหรับพวกที่มีโครงการจะซื้อนิตยสารสตรีแบบเป็นประจำเพิ่มขึ้น/ดิฉันและแพรว เป็นอีทอที่ผู้บริโภคระบุนามากที่สุดเท่ากัน เพราะรูปแบบ คุณภาพ กระดาษและการพิมพ์ดี ภาพสีสวยและมีมาก ถึงแม้จะเป็นภาพโฆษณาก็ตามทำให้ไม่รู้สึกรู้ว่าแพง ถ้าพูดถึงเรื่องความนิยมในอีทอ ดิฉันมาอันดับหนึ่ง เพราะภาพหน้าปกและรูปประกอบสวย การจัดรูปเล่มดี มีเนื้อหาสาระเจาะลึกลงไปในชีวิตการทำงานของผู้หญิงระดับสูง วิธีการนำเสนอให้ความสำคัญกับเรื่องเด่นที่เป็นเรื่องหลัก ด้วยเนื้อหาที่มากเป็นพิเศษ แต่ถูกจำกัดคนอ่านด้วยราคาที่ขาย 30 บาท ซึ่งถ้ามองจากคนอ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย แล้วยังไม่ถึงกับว่าแพงและอีทอที่นิยมรองลงมาจากดิฉันคือ ขวัญเรือน

เนื้อหาสาระในนิตยสาร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อนิตยสารสตรีแบบเป็นประจำมากที่สุด โดยเฉพาะพวกนวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล ความรู้ สารคดี และแฟชั่น ส่วนเหตุผลในการซื้อนิตยสารสตรีมาอ่านส่วนใหญ่ระบุว่าต้องการผ่อนคลายความตึงเครียดจากชีวิตประจำวัน

ผู้บริโภคนิยมซื้อนิตยสารตามร้านขายหนังสือทั่วไปมากกว่าการบอกรับ เป็นสมาชิกประจำจากผู้ผลิต เพราะมีปัญหาลำช้าและปัญหาของชำรุดในการไปรษณีย์ ประกอบกับสิทธิพิเศษของการเป็นสมาชิกไม่ค่อยจูงใจเท่าไร สำหรับพวกที่นิยมบอกรับ เป็นสมาชิกประจำจากผู้ผลิตเป็นเพราะสะดวกและแน่ใจว่าจะได้หนังสือครบ

ความถี่ในการออกนิตยสารควรออกเป็นรายปักษ์ เพราะไม่ถึงจนอ่านไม่ทันและไม่นานจนคือไม่คิด ขนาดควรเป็น 6-5x9.5 นิ้ว ราคาของนิตยสารควรอยู่ในช่วง 7-25 บาท

ส่วนใหญ่ผู้บริหารโลกไม่เคยมองเห็นสื่อโฆษณา นิตยสาร และเห็นว่าภาพหน้าปก เป็นสื่อโฆษณาด้วยตัว เองอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการซื้อ

สำหรับผู้ที่ไม่เคยซื้อนิตยสารสตรีเลยมี 50 ราย เป็นพวกที่เคยอ่านนิตยสารสตรี 30 ราย เคยอ่านจากฉบับที่คนอื่นซื้อมา และทั้งหมดมีโครงการจะซื้อนิตยสารแนว เป็นครั้ง เป็นคราวบ้าง ยี่ห้อคิชั่น เป็นยี่ห้อนิตยสารสตรีอันดับแรกที่พวกเขา มีโครงการจะซื้อ ลำดับรองลงคือ ชวัญเรือน แพรว และ เปรียว ที่ยังไม่ซื้อนิตยสารในขณะนี้ เพราะสามารถยืมอ่านจากคนอื่นได้

ปัญหาในการจัดทำนิตยสารสตรี

ส่วนใหญ่จะเป็นกับนิตยสารที่ออกใหม่ ยังไม่เป็นที่รู้จักของผู้บริโภค ซึ่งพอจะสรุปปัญหาได้ดังนี้

1. การกระจายนิตยสารไปตามร้านหนังสือชำ และวางหนังสือได้ไม่ทั่วถึงทุกร้าน เพราะไม่มีความชำนาญในกรณีที่จัดจำหน่ายเอง แต่ถ้าให้ผู้จัดจำหน่ายเป็นผู้กระจายนิตยสารให้อาจไม่ได้รับความสำคัญ เพราะเขาถือว่า เป็นนิตยสารใหม่และมียอดจำหน่ายน้อย
2. ไม่สามารถรู้จำนวนขายได้แน่นอน กว่าจจะรู้จริงต้องหลังจากผลิตนิตยสารออกจำหน่ายไปถึง 4 ฉบับ เพราะจะเป็นช่วงที่นิตยสารเล่มแรกจะถูกส่งคืนมา
3. ปัญหาการขาดทุนในช่วงแรก ซึ่งจะนานเท่าไรไม่สามารถบอกได้แน่นอนทั้งนี้ เพราะนิตยสารยังไม่เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคจึงขายได้น้อย ประกอบกับรายได้จากการที่บริษัทต่าง ๆ มาว่าจ้างให้ลงโฆษณาในนิตยสารยังมีน้อย
4. นักเขียนคอลัมน์ต่าง ๆ ที่เก่งหายาก เพราะนักเขียนที่เก่ง ๆ และมีความสามารถส่วนใหญ่มีคอลัมน์ประจำในนิตยสารเล่มอื่น ๆ แล้ว
5. เนื้อหาและรูปแบบของการจัดทำนิตยสารยังไม่ลงตัวว่าจะ เป็นไปในแนวไหนเน้นความล้ำช้าในการจัดทำอันเนื่องมาจากยังใหม่และ ไม่มีความชำนาญ
6. การจำหน่ายนิตยสารส่วนใหญ่ใช้ระบบขายฝาก ภาระจึงตกแก่ผู้ผลิตเพราะถ้าคำนวณยอดจำหน่ายของแต่ละร้านไม่ถูกต้อง หนังสือจะเหลือมากและไม่อยู่ในสภาพที่ขายได้

ปัญหาเหล่านี้ สำหรับนิตยสารสตรีที่มีอายุหลายปีและมียอดจำหน่ายสูง จะไม่ค่อยมีปัญหา จะมีก็ เป็นใน เรื่องของปัญหาความล่าช้าและปัญหาของชำรุดเสียหายในการไปรษณีย์ มีผลต่อการ บอกรับ เป็นสมาชิกประจำของผู้บริโภค

จากผลการวิจัย การศึกษาเอกสาร สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ และการสัมภาษณ์บุคคลที่มีประสบการณ์ ในการทำนิตยสาร สามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. ด้านกลยุทธ์ทางการตลาด ควรคำนึงถึง

1.1 ด้านผลิตภัณฑ์

เนื้อหาสาระ เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการตัดสินใจซื้อนิตยสารสตรีแบบซื้อ เป็น ประจำของผู้บริโภค ผู้ผลิตต้องให้ความสำคัญโดยเฉพาะคอลัมน์เกี่ยวกับนวนิยาย เรื่องสั้น เรื่อง แปล ผู้ผลิตต้องพิถีพิถันในการคัดเลือก เรื่องที่จะลง พยายามหานักเขียนคอลัมน์ที่เก่ง ๆ มาประจำ นิตยสารของตน ซึ่งอาจใช้วิธีจัดประกวดการเขียนคอลัมน์ขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อหานักเขียนใหม่ ๆ ควรให้มีนวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องยาว และคอลัมน์ต่าง ๆ ให้พอดีกัน ไม่มากไม่น้อยเกินไป เรื่องที่ คิดมาลง ต้องไม่เป็น เรื่องหนักสมอง เพราะผู้บริโภคซื้อนิตยสารสตรีมาอ่านด้วยเหตุผลที่ว่า ต้องการผ่อนคลายความตึงเครียดมากที่สุด แต่ไม่ใช่ไม่มีสาระเลย เพราะจากการวิจัยผู้บริโภค ต้องการ การ ทบทวน เนื้อหา สาระ ไป ใช้ ประโยชน์ ด้วย เหมือน กัน

ยี่ห้อนิตยสาร รูปลักษณะตัวอักษรซึ่งอาจเป็นตัวโปร่ง ตัวทึบ ตัวบางหรือสี จะ ต้อง ให้ เด่น มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง การวางยี่ห้อนิตยสารบนหน้าปก ควรวางตามแนวตั้ง ขีดทางซ้าย เพราะในปัจจุบันมีการผลิตนิตยสารออกมาเป็นจำนวนมาก ดังนั้นการจะจัดเรียงนิตยสารตามแนวนอนจะเห็นยี่ห้อนิตยสารไม่เต็ม เหมือนการวางตามแนวตั้ง นอกจากนั้นบนหน้าปกควรมี ยี่ห้อนิตยสารขนาดเล็กตรงมุมซ้ายด้านบน เมื่อไว้กรณีร้านขายหนังสือจัดเรียงนิตยสารตามแนวนอน

ภาพประกอบ เป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะทำให้หนังสือสวยหรือไม่สวย ไม่ว่าจะ เป็นรูปวาด ภาพถ่าย หรือรูปตัดแปะต้องสนใจศึกษาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อทำให้หนังสือสวยงาม อ่าน และโดย เฉพาะอย่างยิ่งภาพหน้าปกต้องพยายามออกแบบหรือ เลือกภาพที่ เด่น ที่สุด

รูปเล่ม ควรเป็นขนาด 8 หน้ายก (8.5x11 นิ้ว) กระดาษพิมพ์มันสำหรับ เนื้อหา ส่วนรูปประกอบภายในเล่มควรเป็นกระดาษอาร์ต ปกควรเป็นกระดาษอาร์ตการ์ด เคลือบ หลาสดิค

การปรับตัวอักษร ต้องพิถีพิถันไม่ให้ผิด เพราะหนังสือที่พิมพ์บ่อยอ่านแล้วจะ

เสียความรู้สึก

MSGC 1/10/2018

กำหนดออก ถ้าเป็นนิตยสารประเภทสวารักการมันเทิง เริงรมย์ ควรออก เป็นรายสัปดาห์ ถ้าเป็นนิตยสารประเภทแฟชั่นล้วนควรออกเป็นราย 2 เดือน นอกนั้นควรออกนิตยสารเป็นรายักษ์ เพราะเป็นระยะเวลาที่ไม่บ่อยไม่มากเกินไป ช่วงเวลาที่ออกควรเป็นต้นเดือน เพราะเป็นช่วงที่ผู้บริโภคมีอำนาจในการซื้อสูง และต้องออกให้ตรงเวลา ถ้าออกไม่ตรงเวลาจะทำให้ผู้บริโภคเกิดความเบื่อและความไม่เชื่อถือ อันอาจหันไปซื้อนิตยสารเล่มอื่นแทน

2. 1.2 ด้านราคา

ราคา เป็นปัจจัยอีกอันหนึ่งที่ผู้บริโภคสนใจรองลงมาจากปัจจัยด้านเนื้อหาสาระ ก่อนกำหนดราคานิตยสารของตนต้องพิจารณาปัจจัยดังนี้

อ.น. เติ๋นผู้รอ

ประเภทนิตยสาร ถ้าเป็นนิตยสารสตรีที่เน้นการบ้านการเรือนราคาไม่ควรจะเกิน 15 บาท ถ้าเป็นนิตยสารสตรีที่เน้นภาพแฟชั่นล้วนราคาควรอยู่ระหว่าง 35-50 บาท ถ้าเป็นนิตยสารสตรีที่เป็นการบันเทิงเริงรมย์ไม่ควรเกิน 10 บาท และถ้าเป็นนิตยสารสตรีที่เน้นกลุ่มที่ทำงานหรือ เรียนในระดับอุดมศึกษาราคาควรอยู่ในช่วง 15-30 บาท

ความถี่ในการออกนิตยสาร คือ ถ้าออกนิตยสารที่มีความถี่ในการออกค่อนข้างสูงราคาไม่ควรจะแพง แต่ถ้าความถี่ในการผลิตมีน้อยราคาอาจจะสูงขึ้นมาได้

นโยบายในการหาโฆษณา ลงในนิตยสาร ถ้าผลิตนิตยสารโดยเน้นให้สามารถตอบสนองการ เป็นสื่อโฆษณาสินค้าได้มาก ราคาจะไม่สูง โดยสรุปแล้วราคาควรอยู่ในช่วง 7-25 บาท

F-1 MS

1.3 ด้านการจัดจำหน่าย

ผู้บริโภคนิยมซื้อร้านหนังสือทั่วไปร้านไหนก็ได้แล้วแต่สะดวก และนิตยสารแต่ละยี่ห้อต่างมีการผลิตออกมาต่อเนื่องเป็นรายต่าง ๆ เช่น สัปดาห์ รายักษ์ และรายเดือน เป็นต้น เพราะฉะนั้นในการกระจายสินค้าไปสู่มือผู้บริโภค ควรเป็นไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว คือถ้าผู้ผลิตจะจัดจำหน่ายเอง ต้องแน่ใจว่าสามารถกระจายได้ทั่วถึง รวดเร็ว และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อย และถ้าให้ผู้จัดจำหน่ายเป็นผู้กระจายสินค้าจะต้องเป็นผู้จัดจำหน่ายที่มีประสิทธิภาพสามารถกระจายสินค้าได้ทั่วถึงและรวดเร็ว

สำหรับปัญหาในเรื่องความล่าช้าและของชำรุดในการส่งไปรษณีย์สำหรับผู้
บอกรับ เป็นสมาชิกประจำในเขตกรุงเทพมหานคร อาจใช้เป็นหน่วยจักรยานยนต์ในการส่งนิตยสาร
ให้ถึงมือสมาชิกแทน

1.4 ด้านการส่งเสริมการจำหน่าย

ผู้ผลิตนิตยสารควรให้ความสำคัญกับการโฆษณา นิตยสารของตนเอง โดยเฉพาะ
นิตยสารเล่มใหม่ ในระยะแรกควรมีการโฆษณาจนกว่า นิตยสารจะ เริ่มเป็นที่รู้จักของผู้อ่าน ในขณะที่
เดียวกันจะต้องโฆษณาโดยตัวนิตยสารเอง โดยเฉพาะหน้าปกของนิตยสาร ผู้ผลิตนิตยสารต้อง
พยายามให้ผู้บริโภคสะดุดและหยิบนิตยสารขึ้นมาพลิกดู เพื่อนำไปสู่การซื้อบ้าง ไม่ซื้อบ้างเป็น
บางครั้งบางคราว และในที่สุดกลายเป็นผู้ซื้อประจำเพราะติดใจเนื้อหาสาระภายในเล่ม ซึ่งอาจ
ทำได้โดย

ก. การจัดทำที่วางนิตยสารพร้อมป้ายยี่ห้อ ออกแบบให้เด่นและสวยแล้วนำไป
ไปติดตามร้านหนังสือที่มียอดจำหน่ายสูง หรือตามร้านหนังสือในย่านชุมชนที่มีคน เดินผ่านไปมา
วิธีนี้ เป็นการทำให้ นิตยสารของคุณ เด่นชัดแก่คนทั่วไป ไม่ต้องไปเบียดเสียดตัว เองบนแผงหนังสือ
โดยทางผู้ผลิตอาจต้องมีการให้ผลตอบแทนแก่ร้านหนังสือที่ผู้ผลิตนำเอาที่วางนิตยสารไปติด เพื่อ
เป็นการกระตุ้นให้ เจ้าของร้าน เอาใจใส่ดูแลของของผู้ผลิต

ข. ส่งตัวอย่างนิตยสารไปตามท้องสมุค สมาคมหรือชมรมที่เป็นกลุ่มลูกค้า
เป้าหมาย

ค. จัดฉบับพิเศษในวาระต่าง ๆ เช่น ฉบับปีใหม่ ฉบับครบรอบปี เป็นต้น
โดยการเพิ่มเนื้อหา ภาพสี คอลัมน์พิเศษ ชิงรางวัล แจกของแถม เป็นต้น

ง. จัดให้มีการร่วมสนุกกับนิตยสาร เพื่อให้ผู้อ่าน เกิดความผูกพันกับนิตยสาร
ของเรา โดยอาจทำในรูปประกวดคอลัมน์ใหม่ ประกวดบทความหรือจัดให้มีการทายปัญหาเพื่อ
ชิงรางวัล เป็นต้น

จ. กิจกรรมด้านประชาสัมพันธ์ โดยส่งข่าวให้หนังสือพิมพ์ และนิตยสารอื่น ๆ
ช่วยประชาสัมพันธ์ในคอลัมน์แนะนำหนังสือทุกครั้งที่นิตยสาร เล่มใหม่วางตลาด หรือให้ช่วยเขียน
แทรกในคอลัมน์อื่น ๆ นอกจากนี้ อาจประชาสัมพันธ์โดยจัดให้มีงานฉลองขึ้นตามโรงแรม เป็นต้น